BUEJEGEREN

Medlemsblad for NBJF

1/97

NBJF'S STYRE:

Formann	Vidar Bjørnli Snekkerfaret 6B 1507 Moss	69258556
Nestformann	Gerd Jørgensen Ragnhildrød 3160 Stokke	33337347
Kasserer	Arve Vestgård Skjellestadhagen 20 1380 Heggedal	66781187
Styremedlem	Knut Ullevoldsæter Holterveien 14 1440 Drøbak	64931172
Styremedlem	Kjell R. Sæther Elvevegen 6 1435 Kråkstad	64863722
Varamedlem	Bjørn M. Lie Gråbeinsletta 40 3030 Drammen	32884063
Varamedlem	Per E. Bolstad Danskerudveien 12 1430 Ås	64943222

INNHOLD:

Formannens side	3
Nordisk Møte 1997	5
Messer 1997	5
Langbuetreff i Danmark	6
Buejakt i Washington	10
Dansk Buejeger Prøve	18
Lag din egen pilbane-tabell II	19
Pilhyllen	21

BUEJEGEREN`S REDAKSJON:

Ansvarlig Gerd Jørgensen
Annonser Gerd Jørgensen

BUEJEGEREN:

Utkommer 2 ganger i året (1. mars og 1. september).
Utgiver: Norges Buejeger Forbund (NBJF).
Årsabonnement/medlemskontingent: kr. 200,-
Forbundets bankkonto: 5179 05 04449

Innlegg og foto er velkomne.
Synspunkter som kommer til uttrykk i de forskjellige artikler er forfatterens og representerer ikke nødvendigvis NBJF`s holdning. Stoff til BUEJEGEREN må være redaksjonen i hende senest 4 uker før utgivelsesdato.

FORMANNENS SIDE

Vi er inne i en periode som ser lovende ut. Styret fungere bra og vi ser positivt på hva som skal skje i 1997.

1997 begynte med et Nordisk møte i februar. Møte ble holdt i Linkøping i Sverige (se eget notat fra møte). Vi har også planer om forskjellige messer for å gjøre oss mer «synlig».
Et mer langsiktig mål vil være og få flere medlemmer, og flere ut for å jakte med pil og bue. Vi kommer også til å arrangere IBEP kurs i 1997. Det vil også være mulighet til å dra til Danmark for å ta den danske prøven.

Verving
Vi vil gjerne bli flere. Det for å nå de målene vi har. Vi oppfordrer alle til å verve et nytt medlem. Det kan gjerne bli en utfordring for å få det til. Vi er inne i et år der et av våre hovedmål er å bli flere. Vi er da avhengig av at alle kan gjøre en liten jobb for forbundet.
Jeg ser nå fram til neste nummer av BUEJEGEREN der jeg vil skrive at vi har øket medlemstallet med ? %.
Vi trenger **din** hjelp !

Årsmøte
Årsmøte vil avholdes i Ås den 24/5-97. Møte innkalling vil bli sendt senere, men avsett datoen nå. Vi kommer også til å ha en jegersti på årsmøte. Årsmøte er viktig for alle medlemmer, og du kan gjerne komme med saker som du vil ta opp.

3-D Stevner
Det vil bli avholdt noen 3-D stevner i regi av Norges Bueskytterforbund (NBF) i 1997. I 3-D og Jakt og Felt stevnene kan vi delta i jegerklassen. For å delta der må en være medlem i en klubb tilsluttet NBF. Signaler fra NBF går ut på at de vil være strengere på kontroll av det i år enn i 1996. Om en har lyst til å delta på de stevnene må en melde seg inn i en klubb. Det kan også være bra å komme inn i et klubb miljø som skyter med pil og bue. Jeg ser for meg at fremtiden kan se annerledes ut for oss. Om vi for noen lokale buejeger klubber kunne vi arrangert egne 3-D stevner. Det er mitt mål.

Jakt med pil og bue
Det er flere av oss som planlegger en jakttur med pil og bue i 1997. Har du lyst ? Det behøver ikke å koste mye. Om du er interessert i å dra til f.eks. Danmark, Finland, Litauen, Polen, USA, Afrika eller andre steder er det bare og ta kontakt med noen i styret. Vi kan gi dere adresser og informasjon om jakt med pil og bue. Om vi ikke kan svare vet vi sikkert hvem som kan, slik at du får vite det du er ute etter.

Dere for ha en god vår og sommer. Vi treffes på årsmøte.

Vidar Bjørnli
Formann NBJF

NORDISK MØTE 1997

Den 8 til 9 februar i år dro to personer fra styret til Linkøping i Sverige for å delta i et Nordisk Møte for alle buejegerorganisasjoner i Norden. Deltagerne på møtet var:

Anders Gejer og Kent Hanson - Sverige.
Erik Larsen og Jan Bindslev - Danmark.
Juha Kulma og Ilka ...? - Finland.
Vidar Bjørnli og Kjell Sæther - Norge.

Det var et meget interessant møte. Vi hadde først en runde rundt «bordet» der vi fortalte seneste nytt og planer fra de respektive land.
Sett med norske øyne var dette møtet meget lærerikt. De andre nordiske landene er langt foran oss når det gjelder buejakt. Saker som vi gikk igjennom var blant annet :

- Internasjonale vitenskapelige fakta og undersøkelser om buejakt.
- Buejeger utdannelsen i Norden.
- Messer, informasjonsmateriell, audiovideo.
- Strategier for å fremme buejakten.
- International samarbeid med FECA og WOBA. Kan vi i Norden påvirke dette arbeidet og hva vil vi ?
- Nordisk video om buejakt.

Kort om status i de nordiske landene.

Sverige har cirka 400 medlemmer. 12 lokale buejeger klubber. De vil arrangere en 3-D Cup i 1997. Det vil være 18 stk. 3-D stevner som ca. 50 % av stevnene vil telle sammenlagt. Vi vil få datoer på alle stevnene og det er mulighet for oss å dra på de.

Finland var det landet som overrasket meg mest i positiv retning. I Finland er det lovlig å jakte småvilt opp til rev med pil og bue. Det blir jaktet mye grevling, rev, ender og fasan. Det Finske Buejeger Forbundet har ca. 450 medlemmer og 15 lokale klubber. Forbundet leier også jaktterreng som medlemmene kan jakte på. De har en 3-D Cup med 7 stevner. De 4 beste stevnene teller sammenlagt.
En undersøkelse i Finland har kommet fram til at det er 2500 personer som bruker buen som jaktvåpen. For å jakte i Finland må en ha IBEP prøven.

Danmark har som de fleste vet en dispensasjon som gir lov til jakt med pil og bue. En må gå opp til den danske prøven for å få dispensasjon (se eget notat om dansk prøve i dette bladet). Pr. dato finnes det 492 personer som har dispensasjon for jakt i Danmark. Foreningen af Danske Buejægere har ca. 450 medlemmer og 4 lokale klubber.

Norge har ca. 80 medlemmer. Ingen lokale klubber. Vi har mulighet til å dra på 3-D stevner arrangert i regi av klubber tilsluttet Norges Bueskytterforbund, NBF. Vi er inne i en tid som er spennende. Våre hovedmål for 1997 er bl.a. messer for å gjøre oss mer kjent, øke antallet medlemmer, og flere ut i den «store» verden for å jakte.
For å nå det målet er vi også avhengig av **din** hjelp. Vi kan begynne med oss selv. Har du mulighet til f.eks. å starte en lokal buejeger klubb ? Om vi alle f.eks. vervet et medlem vil vi med en gang få en økning på 100 %. Det koster å holde oss i live og vi er avhengig av deg for å nå våre mål. Om vi for flere medlemmer kan vi også drive forbundet bedre. Vi vil også ha mulighet til å utgi BUEJEGEREN oftere enn 2 ganger pr. år.

Det er skrevet et møtereferat fra det Nordiske Møtet. Om det er av interesse kan du få en kopi av det. Send meg noen ord med navn og adresse og jeg vil sende det til deg.

Vidar Bjørnli

MESSER 1997

Vi trenger hjelp av noen til å arrangere stand på messer i 1997.
Vi vil ha en stand på De Nordiske Jakt og Fiskedagene i Elverum i tiden 8-10 august 1997. (Vi jobber også med andre messer). Det vil bli utdeling av informasjon om NBJF, informasjon om jakt med pil og bue, mulighet for interesserte til å prøve skyting med pil og bue m.m.
Det vil bli utarbeidet en perm med informasjon om buejakt og NBJF som de som skal stå på standen må gå igjennom.
Interesserte kan kontakte Vidar Bjørnli på telefon : 69258556.

LANGBUETREFF I DANMARK

□ Jeg har i en del år mottatt den danske buejeger organisasjonens medlemsblad «Buejægeren» og lest om årlige langbuetreff. I nesten like mange år har jeg gått med tanker om å reise ned for å se på miljøet. Men det var først da jeg rent tilfeldig byttet til meg en langbue at planene plutselig ble mere aktuelle.

Jeg ringte til Egon Bøtker, formannen i lokalforeningen ved Vejen. Han var i ferd med å reise til Canada, men ønsket meg hjertelig velkommen. Ole Jørgen Rodar med familie flyttet i fjor til Danmark, og bodde bare 15 mil nord for Vejen, så jeg avtalte å besøke dem samtidig. Dagen før avreise byttet jeg meg ned til en 600 kubikk Suzuki, på grunn av en alt for sterk tendens til å dra hardt i gassen - og fryktet selvsagt for øvrighetens reaksjon på dette. Nå hadde min kone Siri også lyst til en liten utenlandstur, og med henne bakpå måtte jeg kjøre pent ! Det passet jo bra med innkjøring de første 1000 kilometerne. Sykkelen ble lesset opp med soveposer og kredittkort, og langbuen ble festet opp på skrå bakover som en flaggstang. I nydelig kaldt morgenvær, anbrakte vi os på «mopeden» og putret mot Larvik og Danskebåten.

Vi overnattet på et hyggelig motell kalt Safari-Land, men jeg fikk ikke lov å teste buen. Vi ankom omsider Rodars, og det ble selvfølgelig sent før vi gikk i bingen. Søndag morgen kjørte vi i vemmelig regnvær ned til Vejen for å melde oss på. På spørsmål om

navn, svarte Ole-Jørgen at vi het Normann I og Normann II. Dette ble godtatt og notert. Det var mange deltakere tross det dårlige været, bl.a. en hel gjeng fra Tyskland.

De hadde laget en meget fin løype med mange 3-D figurer. De hadde også løpende villsvin, men dette inngikk ikke som mål i konkurransen. Vi fikk lov å prøve det senere på dagen. Jeg ville på forhånd ikke trodd at man i Danmark kunne greie å lage en bane med så mye skyting bratt oppover og nedover. Jeg synes også det var langt med 25 meter, instinkt og langbue.
Hverken Ole-Jørgen eller jeg mestret forholdene, og vi bommet mye. En av de vi gikk sammen med skjøt meget godt. Hvor godt skjønte jeg først da han fik vinnerpokalen.

Etter premieutdeling hadde de utstilling og premiering av peneste bue og peneste pil. Det var buer der, som jeg ville karakterisere som reneste kunsthåndverk - som f.eks med nockavslutning av utskåret ben eller horn formet som små dragehoder. En tysk deltager ble tilbudt 12.000 kr. for sin meget flotte langbue, men ville ikke selge.
Gjennomsnittsalderen på deltakerne var adskillig høyere enn hva vi var vant med fra Sverige og Norge. Det virket meget respektabelt, nærmest som jeg ville forestille meg en finere golfklubb.

Området var en del av et større frilufts-, skyte- og rekreasjonssenter. De hadde en flott leirduebane som ble mye brukt hvis man skulle dømme etter de enorme haugene med tomhylser.

Cirka 60 mål var avsatt kun for jaktsti og buetrening. Der var også et stort klubbhus med trofeer og bueutstyr hengene overalt. Med andre ord et miljø å være stolt av. Det var også tillatt med telt og/eller campingvogn.

Da stevnet var over og festlighetene begynte, sa vi takk for oss og ble ønsket hjertelig velkommen tilbake. Det hele var en så positiv opplevelse at jeg har tenkt å trene litt mer med tanke på å reise ned neste år for å prøve å gjøre det litt bedre.

Bjørn M. Lie

Tønsberg og Omegn Bueskyttere

inviterer til 3-D stevne i Ødegården
LØRDAG 31. MAI 1997

TK kl. 10.00. Start kl. 10.30.
Startkontingent: Senior kr. 120,-. Junior kr. 60,-.
Skyterunde: 24 mål.
Klasser: Compound senior og junior.
Olympisk senior og junior. Barebow senior og junior,
og Buejegerklasse senior og junior

Det vil bli skiltet fra E18 v/Jarlsberg Vertshus.

Påmelding innen torsdag 22. mai til:
Vigdis F. Grønning
Storgt. 2 E - 3101 Tønsberg - Tlf. 33 31 05 68

UTSTYR FOR BUEJEGERE

Jeg skaffer utstyr av følgende merker til
svært konkurransedyktige priser:

Golden Eagle - Bear/Jennings - Darton -
PSE - High Country - Alpine - Hoyt - Martin -
Browning - Oneida Eagle - XI - Saunders - Golden Key
Futura - Cobra - Pro-Line - Easton - Beman. Samt diverse
tilleggsutstyr fra en lang rekke andre anerkjente
fabrikanter.

Jeg lagerfører først og fremst utstyr for buejegere,
men utstyr for konkurranseskyting skaffes også
i løpet av 1 - 2 uker.

Jeg formidler også jaktturer til USA og Canada i samarbeid med erfarne outfittere/guider i førsteklasses jaktområder.

ARVE O. VESTGÅRD IMPORT

Skjellestadhagen 20, 1380 Heggedal. Tlf. kontor: 67 57 14 16 Tlf. privat: 66 78 11 87 Mobiltlf.: 90 08 45 55

BUEJAKTTUR TIL WASHINGTON

□ Min kone Torill og jeg reiste i august -96 til staten Washington i nord-vestre delen av USA på en kombinert buejakt/ferietur.

Jeg var invitert til å jakte bl.a. på en privat ranch sammen med en amerikansk jaktkamerat. Jeg har dessuten mye slekt i dette området som vi planla å besøke. Turen gikk via London til Vancouver i Canada, en reise på cirka 9 timer. Bagasjen ankom uten problemer, og en time senere satt vi i en splitter ny Ford Explorer 4x4 på vei mot grensen til USA. Tolleren på grensen viste seg å være en lidenskapelig buejeger, så istedenfor kontroll av bagasje etc., ble det bare jaktprat, inntil bilene bak begynte å tute. Da var det på tide å stemple passene og fortsette til byen Eatonville, som er et kvarters kjøring unna ranchen hvor jeg skulle jakte. Lørdagen gikk med til planlegging sammen med Steve Fitzer ved siden av forberedelser og skytetrening, samt innkjøp av jaktlisenser og «tags» for elk (wapitihjort) og blacktail deer. Vi var også innom et par av de lokale

også innom et par av de lokale bueutstyrsbutikkene for å se på utvalget, som var meget skuffende.

Første jaktdagen

Etter jaktreglene var det første jaktuken lov å begynne jakten kl. 06:03. Steve og jeg bestemte oss for å reise til den østre delen av ranchen og postere der i tilfelle noen av jegerne i området rundt skulle støkke noen dyr som kunne komme rett i fanget på oss. Etter cirka 1 time på post begynte jeg å lokke med «Cow-talken», og bare ca. ti minutter senere dukket det opp en annen jeger. Han dreide ganske snart unna og forsvant. Etter 3 timer fant vi ut at vi skulle trekke oppover i terrenget, inn på statlig grunn.

Mens vi satt der og slappet av kom en annen buejeger ruslende. Han kunne fortelle at noen andre jegere til hest hadde støkket dyr ikke langt unna.

Vi tok det med ro enda en stund etter at han hadde forlatt oss. Deretter jaktet vi oss ned mot ranchen igjen. En temmelig «død» åpningsdag.

Lookout Mountain

Andre jaktdagen hentet Steve og sønnen Nick meg på motellet kl. 04:30. Vi gjorde en rask tur innom ranchen for å sjekke om det var noen dyr på jordene. Vi registrerte ingenting der, så vi dro videre til «Lookout Mountain». «Lookout» er en ganske høy topp med mye skog og noen fine enger innimellom. På vei oppover fikk vi se 2 elk (kuer) som beitet på et jorde like inntil veien. Vi kunne ikke skyte på en annen manns jorde, så vi måtte bare betrakte dem fra bilen før vi dro videre. Vi hadde valgt å klatre opp baksiden av Lookout, slik at vi kunne

speide ned på engene ovenfra fra fine posisjoner. Det var en ganske bratt oppstigning. Vi fant fort mye spor etter deer, samt flere liggeplasser på noen fine hyller. Cirka tre fjerdedeler opp til toppen oppdaget jeg plutselig en stor bukk (8-tagger) ca. 35 meter unna, men før jeg fikk buen opp i stilling var den delvis skjult av tett vierkratt. Den hadde ikke oppdaget meg, men hadde antakelig hørt Steve og Nick som kom opp rett nedenfor den. Jeg fikk signalisert til Steve og Nick at de skulle stoppe og være rolige. Så gjorde jeg en sving og satte meg rolig en stund før jeg begynte å lokke, men fikk dessverre ingen respons. Etter 20 minutter fortsatte vi opp mot toppen. Fra min posisjon kom jeg først opp og oppdaget 3 blacktailhjorter som beitet cirka 150 meter unna. Det var en «Spike» og to hinder. Vi anså dem som ulovlig vilt da det ifølge reglene måtte være minimum 4 tagger. Vi gikk derfor frem til en fin utkikksplass og slappet av og spiste litt mens vi betraktet dyrene nedfor oss. Etter måltidet bestemte vi at Steve og Nick skulle jakte seg forbi to av de andre engene ned mot bilen igjen, mens jeg skulle jakte meg forbi dyrene og gjennom et skogholt ned mot en bilvei, hvor vi avtalte å møtes. Jeg forsøkte å komme så nær dyrene som mulig for å trene på dette, og kom faktisk inn på cirka 30 meter uten at de oppdaget meg. Jeg fortsatte imidlertid videre, og kom etter en tid frem til bilveien, hvor jeg satte meg ned for å vente på de andre. Dyrene var da ute i et lite sletthogg 80-90 meter fra meg. Mens jeg satt der kom en fremmed pickup kjørende og stoppet rett nedenfor dyrene. Ut smyger en mann, får ut buen, drar opp og skyter «Spiken». Hva er det som foregår ? Jo, det viste seg etterpå at i den Game-uniten hvor vi nå befant oss, så var det tillatt å skyte «Spike». Det var hverken Steve eller jeg klar over. Jeg kunne jo skutt «Spiken» bare noen minutter tidligere. Definitivt en av de mest frustrerende jaktopplevelser jeg har hatt. Dyret falt bare 20 meter fra veien, så fyren som skjøt hadde lett jobb.

Jakt alene

Min første jaktdag alene kjører jeg inn til ranchen og ser en elk-ku krysse veien foran bilen. Det er for mørkt til at jeg ser flere dyr, men jeg kjører opp i skogen og parkere, og går innover langs en vei som ligger på tvers av den retningen jeg antar dyrene vil komme. Jeg finner en fin post bak en høy stubbe, og konstatere at vinden er gunstig. Etter en halv time hører jeg det knaker av flere dyr som kommer gjennom skogen, ganske rett mot der jeg står. Jeg prøvedrar opp buen og sikter gjennom diopteren, og konstaterer til min store fortvilelse at det fremdeles er så mørkt at jeg ikke ser en jævla siktepinne. Kort tid etter hører jeg dyrene stopper cirka 40 meter fra meg. Det blir helt stille og jeg begynner å ane uråd. Omsider er det lyst nok til å se og skyte, men ingenting mer skjer. Jeg går frem og finner sporene etter dyrene som har vinklet ut til venstre i retning av et stort sletthogg. Jeg følger sporene dit, men ser ingenting. Jeg gjør en sving opp igjennom skogen, men hverken ser eller hører noen ting. Det er veldig varmt og tørt, slik at skogbunnen er vanskelig å bevege seg stille på. Det varme været gjør også at oksene tydeligvis ikke er kommet igang med «buglingen» og samling av kuer i haremer. Jeg hadde håpet det skulle låte overalt, men skuffende stillhet preger skogen. Jeg rusler ned til bilen igjen, tar frem treningsblinken og skyter en del treningsskudd. Jeg registrerer noen høye

og lave treff, men tenker ikke spesielt på årsaken akkurat da. Deretter drar jeg tilbake til Eatonville. Klokken 15:30 drar jeg igjen opp til ranchens østlige del. Vinden er litt vekslende, så jeg beveger meg lite. Jeg finner meg etterhvert en fin post ved et «Game Trail» som er mye brukt, og med forholdsvis ferske spor. Etter cirka to timer ser jeg en bevegelse i det lange gresset ved siden av stien. Det er ørene og hodet til en balcktailkalv som dukker frem, og ikke lenge etter kommer hinden frem. Kalven hopper og danser, og de kommer sakte og rolig rett forbi meg på cirka 12 meters avstand. Det er ulovlige dyr, men for å trene lurer jeg opp buen og drar opp uten at de oppdager meg. Ypperlig skuddsjanse. Ingenting mer skjer, og da det begynner å bli tussmørkt trekker jeg meg tilbake til bilen, og kjører til Eatonville.

Elk og blacktail

Etter en jaktfri dag bestemmer jeg meg for at hvis det ikke er dyr på jordene på morgenen, så skal jeg reise til området rundt «Bear Prairie», et område cirka 15 km unna ranchen. Der så jeg mye blacktailhjort under min jakttur i 1979, så jeg ville undersøke området. Det var ingen elk på ranchen, så jeg dro videre temmelig snart. Jeg husket en fin sti opp mot åsen ved Bear Prairie, så jeg tok denne oppover. Det var skuffende lite spor å se oppe på platået, så etter å ha cruiset rundt i et par timer dro jeg tilbake til Eatonville. Jeg bestemte meg for å satse på ettermiddagsjakten på ranchen isteden. Skogområdet som hører til ranchen er på 700 acres (ca. 2800 mål).
Da tiden nærmet seg for å reise opp til ranchen igjen, bestemte vi at Torill skulle bli med isteden for å sitte på motellet.

Jeg hadde allikevel tenkt å treningsskyte litt før jeg begynte å jakte. Vi dro opp til en slette i skogen bak ranchen, og jeg skjøt ganske mange skudd. Jeg erfarte pånу at noen piler fløy både høyt og lavt. Jeg undersøkte pilhyllen ved å prøvedra opp buen og observere pilens stilling rett før skudd. Den hadde tendens til å variere. Jeg fant ut at det måtte være fjæren som holder oppe «hornene» som var for svak, slik at det ble variasjon. Veldig frustrert bestemte vi oss for å reise tilbake til motellet for å prøve å få rettet på problemet. Idet vi kommer frem til veien som kommer ned fra åsen bak ranchen, så vi til vår forbauselse at det på gressletta like ved veikrysset står 3 elker, alle kuer. Jeg stopper og smyger meg ut. Avstanden til den nærmeste er rundt 50 meter. Dette er for langt hold, særlig nå som jeg tviler på hvordan pilhyllen vil fungere. Jeg prøver å snike meg nærmere, men blir oppdaget og kuene lunter inn i skogen. Vi rygger tilbake innover til sletta vi kom fra, og jeg går sakte nedover en sti som går vinkelrett på den fluktstrekningen jeg antok kuene ville følge. Ingenting skjer, og etter et kvarter kjører vi pånу ut av området. Da vi kom dit hvor vi så kuene første gangen, får vi se dem igjen. De står akkurat i skogkanten ved bortre hjørnet av gressletten. Midt utpå sletta er det en liten haug dekket med hva som ligner stort bringebærkratt. Jeg bestemmer meg for å prøve å snike meg innpå i skjul av haugen, og er kommet omtrent akkurat bort til haugen da plutselig en blacktailbukk hiver seg opp rett foran bena på meg. Den hadde ligget helt skjult inniblant krattet på haugen, og tok ut i vill fart. Jeg antok at bråket den lagde hadde støkket elkene, men jeg hadde ikke registrert at de hadde tatt ut, så jeg snek meg forsiktig videre. Torill fulgte det hele fra bilen. Såvidt rundt haugen, omtrent der jeg kunne tenkes å få se elkene, tråkker jeg på et jordvepsebol. Det er plutselig helt fullt av veps rundt meg før jeg vet ordet av, og jeg får meg ett stikk i tinningen og ett på ene kneet før jeg må ta bena fatt og løpe derfra i full fart. Toril fortalte at elkene hadde stukket avgårde da bukken tok ut, så sjansen var ødelagt allikevel. Vi dro ned til Eatonville, hvor jeg kjøpte gummistrikk til å stramme opp pilhyllen med. Vi dro så opp til ranchen igjen, og jeg fikk tunet buen ut fra den stilling pilhyllen nå hadde - og nå satt alle skuddene perfekt. Hvilken lettelse !

Mere elk

Lørdagen hentet Steve meg på motellet klokken 06:15, han hadde forsovet seg. Omsider oppe på ranchen bestemmer vi oss for å jakte oss oppover mot toppen av høyden bak ranchen. Det er tett underskog i dette partiet og bratt som bare fy. Vi hadde knapt gått 200 meter fra bilen da vi plutselig støkker ut 3 elk cirka 35 meter foran oss. Vi går i stilling og sitter musestille i 10 minutter før jeg begynner å lokke med «cowtalken». Ingenting skjer, og vi begynner å jobbe oss videre oppover i skrå mot det store sletthogget som danner grensen av ranchområdet mot nord. Jeg kommer frem til kanten og ser elkflokken (12 kuer og kalver) cirka 150 meter lenger oppe. Steve er høyere i terrenget enn meg, og han fortalte etterpå at han ved en anledning hadde skuddsjanse på en ku, men lot være å skyte da han trodde den hadde kalv med. En annen jeger som hadde kommet opp fra Elbe-siden støkket dyrene like etter, slik at de trakk videre i retning vekk fra oss. Vi anså derfor sjansene for små til å komme innpå dem igjen etter dette.

Etter lunch jaktet vi oss igjennom de nedre partiene av ranchen i tilfelle det skulle stå noen mindre grupper med elk der. Vi fant ingen elk, men jeg så en blacktailhind som ruslet stille og rolig forbi meg på 25 meters avstand.

Søndagen klokken 05:30 dukket Steve opp på motellet sammen med sønnen Nick. Jakttiden den dagen og den følgende uke var lovlig fra klokken 06:13. Vi dro nok engang opp til ranchen, hvor vi ventet litt nede ved husene, slik at det skulle bli skytelys. Vi hadde flokken vi å dagen før i tankene, og dro så opp til det store sletthogget igjen. I kikkerten fikk vi se 4-5 elk-kuer som var på vei mot storskogen cirka 250 meter ovenfor oss. Vi hiver oss inn i bilen igjen og kjører gjennom skogen for å finne brukbare stillinger i høyde med der vi tror dyrene vil komme. Steve og Nick ønsker å gå opp mot Cecanti Spur Road, så jeg blir igjen ved et lite myrparti. Knapt 15 minutter senere hører jeg voldsom knaking i kvist av mange dyr, og det virker som de kommer rett mot meg. Det gjør de ikke. Jeg ser dem mellom trestammene. De dreier oppover i forhold til meg, og det virker som de tar retning mot Steve og Nick. Jeg står frustrert og ser den ene etter den andre passere cirka 60 meter fra meg. Det høres stadig vekk ut som om noen skal komme rett til meg, men nei. Jeg teller ialt 22 dyr. En Spike og en 6-tagger, resten kuer og kalver. Kort etter blir det ekstra liv i leiren, da dyrene oppdager Steve og Nick, og kommer tilbake samme veien. Jeg står fremdeles på samme plassen og håper at noen skal skjære ned litt nærmere meg, men nok en gang blir jeg bare tilskuer. De stopper bak en liten haug, og jeg sniker meg frem ca. 70-80 meter og begynner å lokke. Til min glede og forbauselse svarer en av oksene momentant, antagelig 6-taggeren ettersom den er «herd bull»

(sjefen i flokken). Jeg venter litt og lokker igjen. Nok en gang momentant svar. Pulsen stiger, men så hører jeg lyder som kan tyde på at flokken er i bevegelse igjen, og jeg får ikke noe mer respons på lokkingen min. Jeg går bort dit hvor jeg så dyrene passere, og finner at de har en hardtrampet vei der, som de tydeligvis er vant til å bruke. Synd jeg ikke visste om den litt før.

Torill med på jakt

Mandag er vi oppe klokken 05:00. Torill vil være med på jakt, og bruker mitt ekstra sett med kamuflasjeklær. Vi drar opp til ranchen for å sjekke om noen av dyrene fremdeles var i området hvor vi så dem både lørdag og søndag. Vi jobbet oss forsiktig oppover gjennom skogen, og omtrent der hvor flokken var igår, får jeg se «bota» på en elk mellom to trestammer cirka 80 meter unna. Jeg bruker kikkerten, men kan ikke se flere enn den ene. Torill dukker ned i det lange gresset, og jeg tar stilling bak en trerot og begynner å lokke. Ingen respons, og like etter hører vi det knaker av 2-3 dyr nedover gjennom skogen. Vi var tydeligvis avslørt. Dagen etter vil Torill igjen være med på jakt. Hun syntes det er veldig spennende å være med på jakt. Jeg bestemte at vi skulle ta en tur opp til «Lookout Mountain». Været var fint, så selv om vi ikke fikk se noen dyr, så er utsikten fenomenal der oppe, så bare det ville være verdt hele turen. Vi kom greit opp, og la ruten opp mot toppen rundt alle engene. for å se om vi kanskje fikk se 8-taggeren (Blacktail), som jeg hadde sett der noen dager tidligere. Etter et par hvilepauser kom vi oss opp på toppen, hvor vi slappet av og spiste matpakkene våre. Det var knallvær, så vi tilbrakte en god stund der oppe og nøt utsikten før vi jaktet oss nedover mot bilen igjen. Ingen dyr å se.

Dobbel lungetreff

Onsdag var vi oppe klokken 05:00 og dro opp til ranchen slik at vi var der klokken 06:30. Det begynte akkurat å lysne, så vi sjekket jordene før vi kjørte frem til husene. Ingen elk. Ikke engang en liten blacktailhjort. Vi kjørte deretter oppover øvre bilveien til en sving som kalles «Roy's Corner». Derfra satte vi kursen rett oppover, men ingen spor eller dyr å se. Vi rusler tilbake nedover «Spur road'en» og finner en sti hvor vi tror, vi kan komme ned uten problemer. Feil ! Et stykke nede i lia havnet vi inn i et skikkelig heng fullt av tornekratt. Det var med store vanskeligheter vi klarte å komme oss igjennom. Vel fremme ved en liten grasslette hvor det var drøssevis med «liggeplasser» etter elk, satte vi oss ned og tok de med ro. Det var veldig varmt og nesten helt vindstille. Vi hadde vel sittet der i 40 minutter, da vi plutselig registrerte bevegelser i skogen til høyre for oss. Tre elk-kuer og en kalv glir frem og ut på sletta. Den nærmeste kua innenfor et mulig skuddhold. Den står i langt gras, og jeg bedømmer avstanden til 42-43 meter. Det er litt lenger enn hva jeg hadde satt meg som maksimalgrense, men dette er vel kanskje den beste sjansen jeg vil komme til å få. Jeg får opp buen, sikter litt høyt med 40-meters pinnen, drar opp og skyter. Jeg treffer litt høyt i lungene, og ser med tilfredshet at pilen forsvinner igjennom dyret. Kua hopper til og løper avgårde, sammen med de andre. De var imidlertid ikke kommet langt inn i skogen på andre siden av sletten før vi hørte det braket skikkelig. Jeg var temmelig sikker på at det var kua som gikk i bakken, men

vi ventet en god ½ time før vi begynte å gå etter. Vi prøvde å se etter pila, men den var begravd i det lange gresset, så vi ga fort opp å finne den. Jeg skrittet opp avstanden senere, og fant at det var 39 meter, og ikke 42-43 m. som jeg hadde antatt. Det forklarte den litt høye treffen. Det var imidlertid greit å følge blodsporet på det lyse gresset, og cirka 80 meter fra skuddplassen lå kua. Det var et ubeskrivelig øyeblikk. Vi var ikke sene om å få fram kameraet, og Torill tok flere bilder av meg med «Trofeet». Etter å ha tagget og vommet kua, dro vi ned til ranchen hvor vi lånte telefonen av Marvin og ringte til sønnene hans for å høre, om noen av dem hadde tid til å komme og hente kua med traktoren. I og med at den falt på privateid jord, så kunne vi hente den med motorisert hjelpemiddel. Det hadde ikke gått hvis det hadde vært på statsgrunn. Vi anslo slaktevekten til å være cirka 130 kilo.

Siste jaktdagen

Siste jaktdagen dukket en annen jaktkamerat, Jake Davis opp på motellet klokken 04:30. Vi skulle jakte på området til skogselskapet Champion denne dagen. Det var cirka 20 minutter å kjøre til porten der vi kunne kjøre inn i området. Portvakten var imidlertid på plass da vi kom, og det gikk greit å ordne med inngangstillatelserne. Han fortalte også at i dette området var det lov å skyte både hind og bukk av blacktail. Rundt lunsjtider traff vi på to andre jegere. Det var en mann og en dame - det var damen som var kledd i kamuflasje og hadde med bue. Og det var ikke hvilken som helst dame heller. Det var det støkket !!! Jake og jeg spøkte etterpå med at kanskje vi skulle gå over til å jakte på kvinnelige buejegere. Etter å ha fortært lunsjen vår, kjørte vi inn i en annen del av området. Der fikk vi se en blacktail-bukk ute i et sletthogg ca. 150-200 meter fra veien. Vi stoppet og jeg smøg ut og gjorde flankemarsj slik at jeg skulle få vinden riktig. Jeg var kommet meg inn på cirka 18-20 meter, da jeg fikk se ørene og hornene på bukken over en høy stubbe. Jeg prøver å gå nærmere, men bukken titter frem bak stubben rett på meg. Jeg fryser bevegelsen. Den senker hodet igjen. Jeg rekker et par skritt til før den ser på meg igjen. Jeg står stille igjen. Nok en gang senker den hodet for å beite Jeg forsøker å stige opp på en liten kul til venstre for meg, for om mulig å kunne skyte over stubben. Der er det en tørrkvist jeg ikke ser, og bukken er i galopp før jeg får sukk fra meg. Pokker ta !!! Det var en 4-tagger, men vidden på hornet var ganske ok, så den hadde vært grei å ha med hjem.

Hjemkomsten

Hjemkomsten bød på et par ubehagelige overraskelser. Buekofferten min med innhold var blitt ødelagt på flyplassen i Vancouver, så buen kom hjem i 3 biter sammen med en haug med krokete piler i en plastpose. Ikke nok med det så hadde kameraet fusket, slik at halvparten av alle bildene våre var blanke. Inkludert mit stolte bilde med «trofeet». Så rådet mit etter turen må bli at sørge for skikkelig forsikring av alt utstyret, samt sjekk at alt fungere perfekt før dere reiser hjemmefra.

Arve O. Vestgård

BUEJAKTPRØVE PÅ KALØ - DANMARK

Den 3 mai 1997 gjennomføres den neste buejaktprøve i Danmark. De av medlemmene som er interessert må sende skriftlig tilmelding senest 14 dage før prøvedagen til :

Ole Daugaard-Petersen
Skov & Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
DK-2100 København Ø.
Danmark
Telefon: 00-45-3947 2000

Ved fornyelse av buejaktdispensasjonen må pilekoden vedlegges. Fornyelse av dispensasjon er gratis, og består kun av en skyteprøve.
Ved førstegangsprøve må sjekk på Dkr. 150,- utstedt til Skov & Naturstyrelsen vedlegges tilmeldingen. Møtested for førstegangsprøve er på Vildtforvaltningsskolen klokken 10:15. Adressen er :

Vildtforvaltningsskolen
Molsvej 34
DK-8410 Rønde
Danmark

Møtested for fornyelsesprøve er Skytebanen ved Vildtforvaltningsskolen. Møtetid oppgis på innkallelsen. Før prøven påbegynnes må gyldig dansk jagttegn (jegeravgiftskort) fremvises. (For å få dansk jagttegn må du først sende kopi av gyldig norsk jegeravgiftskort til Danmark, for så å få tilsendt en giro blankett som må betales før prøvestart - kontakt Skov & Naturstyrelsen for detaljer eller Vidar Bjørnli, tlf: 69258556, som gjennomførte prøven i fjor - se Buejegeren 2/96.)

Prøven består av en teoretisk og en praktisk del. Ved den teoretiske del vil der blive eksaminert i kompendierne «Retningslinier for buejagt i Danmark» og «Vejledning i spor- og eftersøgningsarbejde» - sist revidert i 1989.
Den praktiske prøve består av på nuværende tidspunkt av 16 skudd fordelt med fire skudd til hver av fire dyrefigurer (fasan, hare, rev og rådyr) på vilkårlige avstander mellom henholdsvis 5 - 10 m., 5 - 15 m., 5 - 20 m. og 5 - 25 meter. Der skytes med jaktpiler med jaktspiss til minimum rådyr. Beståelseskriterierne er minimum 9 treff i «jaktringen» - dvs hjerte/lunge området. Se iøvrigt kompendium til prøven (kontakt Skov & Naturstyrelsen for detaljer eller Vidar Bjørnli, tlf: 69258556).

Dispensasjonen til buejakt vil inntil videre kun være gyldig frem til den 29. august 1997, og vil kun gjelde jakt på vilt opp til og med rådyr. Der kan dog forventes en overgangsordning etter Miljøministerens avgjørelse angående buejakt i fremtidens Danmark.

LAG DIN EGEN PILBANETABELL II

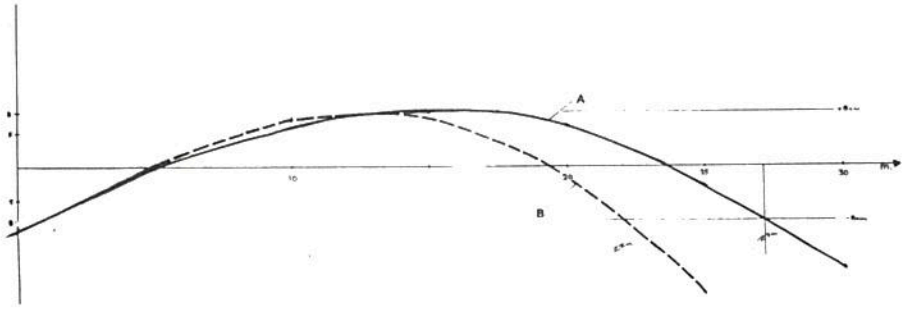
I forrige utgave av Buejegeren fremstilte vi en egen pilbanetabell, her skal vi sammenlikne pilbanene mellom en langsommere 61 m/s (200 ft/s) og en hurtigere bue 74 m/s - 242 ft/s.

Den langsommere buen har runde energihjul, det vil sige at kabelsiden på hjulet er noe ovalt hvilket bevirker at noe mere energi lagres i buen jevnført med helt runde hjul. Designen på hjulet gjør buen ukritisk for synkroniseringen mellom hjulene. Vi justerte den så at hastigheten blev 200 ft/s - 61 m/. Vi valgte en forholdsvis tung 2216 pil med 8,1 gram (125 grains) spiss og 5" plastfaner - dette gav en totalvekt på 36,4 gram. Buen hadde en dravekt på 70 pund. Verdiene er kan sammenliknes med en effektiv recurvebue - jeg testede en Archery Traditions «Patriot» for noen år siden som gav nøyaktig 61 m/s med 29,5" dralengde, 70 pund og 219 piler.

Som du ser på den stiplede pilbanen får vi åtte centimeters overslag på 12-13 meter, innskytningsavstanden blir 19 meter og lengste effektive avstand med 19 meters siktepinne blir 22 meter.

Speedbows

Praktisk sett kan dagens mest effektive jaktbuer oppnå hastigheter på rundt 80 m/s (260 ft/s) med jaktpiler og dravekter på 80 pund. Ved hjelp av lav strenghøyde, korte buer, store camhjul, release, kullstoffpiler, lette spisser og lange overdrag (det siste er dog ved å miste populariteten) kan buejegeren oppnå disse hastigheter. Release er nærmest en nødvendighet når pilhastigheten øker, en release gir pilen en mere rett bane ut fra buen, hvilket bevirker at skytteren kan velge et skaft med mjukere «spine» - vanligvis et lettere skaft. En spiss med 1,6 gram (25 grain) mindre vekt gir deg også muligheten at kunne velge en lidt mjukere pil. Velger du dessuten å avkorte pilens lengde blir vekten naturligvis lavere, og dessuten kan

Den stiplede kurve representere den langsommere buen med en pilhastighet på 61 m/s. Opptrukket linje representere den hurtigere buen med pilhastighet 74 m/s. Effektiv jaktavstand, treff innen for treffområdet, øker med 5 meter med den hurtigere buen ved en for buene tilpasset innskytningsavstand.

skytteren vanligvis velge ytterligere et mjukere skaft og få en enda mindre pilvekt.

Mindre pilvekt - høyere hastighet

Som du har forstått må pilens vekt minskes for at hastigheten skal øke. De hurtigere buer har den fordel at de gir treffer innom vårt treffvindu (16 cm) over en lengere avstand. Problemene kan dog blive store med radikale buer og lette piler i kombinasjon med jaktspisser - noe å ha i minne.

For å jevnføre med enda fortere verdier anvendte vi data fra Bengt Ström i Mora, Sverige, som skyter en Pearson Spoiler Cam på 74 pund, 27,5" dralengde sammen med Easton XX78 - 2213 skaft, 73 cm lange, 100 grain bulletspiss og 5 tommers kalkunfjer i venstre helical og naturligvis en release. Pilen var i overkant av 30 gram og pilhastigheten var 74 m/s (242 ft/s) - dvs 20 % fortere.
Bengt har valgt å justere sit sikte til å skyte midt i på 23 meter, etter å ha studert sin kurve. Det gir et overslag på 8 cm på 15 meter og like stort dropp på 27 meter. Et rådyrs treffområde er cirka 15-20 centimeter i høyden og pilen rammer innom treffområdet fra 0 til 27 meter på dette settet - praktisk eller hva ?

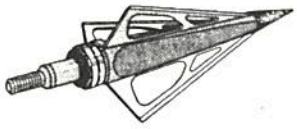
Sammenslutning

Hastighets forskjellen er 12 meter per sekund mellom buene. Økningen av den effektive avstand mellom vår langsommere bue og den fortere blev 5 meter, med samme treffvindu på 16 centimeter.
Det er hastigheten på pilen som bestemmer pilbanen for de skuddavstander vi diskutere i denne artikkelen. Den rettere banen medvirker et noe lengere innskytningsavstand med pilen innenfor det effektive treffvindu, som vi har sat til noen små 16 centimeter for rådyr.
En rettere pilbane innebære alltid at buen er mere radikal, og dermed mere følsom for trimmingsfeil og skytetekniske feil - ha i minnet at gjennomsnitsavstanden som whitetail hjort blir skutt på er blott 18 meter.

Tips

Jeg har også et tips fra Bengt:
Skyt treffbilder fra ulike avstander hvor din faste siktepinne markere sentrum. Ved å snu på bildet får du en direkte referanse til hvor du skal sikte i forhold til treffpunktet ! Smart eller hva ?

Bågjägaren 2/94
Tekst & illustrasjoner Anders Gejer
Norsk bearbeidelse Gerd Jørgensen

PILHYLLEN

Kjøp og Salg - for medlemmene

BUER TIL SALG

Da jeg bare kan skyte en bue av gangen, selges; Browning X-Cellerator, max. 70 lb., 26-30 tommer. Med reserve hjul, kabler, strenger. Komplett med sikte, piler, kogger, stab etc. Kr. 2500,-.
Pearson Probe Cam, max 70 lb., 28-30 tommer. Full Fast Flight harness, med reserve kabler og strenger. Komplett med sikte, piler, kogger, stab etc. Kr. 3000,-.
PSE Thunderflite Express, max 95 lb., 29-33 tommer. Full Fast Flight. Med reserve kabler og strenger - pluss ekstra kabler i stål. Komplett med sikte, piler, kogger, stab etc. Kr. 3500,-. Har også kofferter for eventuelt salg. Kontakt Bjørn M. Lie, Telefon: 32884063.

BILLIGE TRENINGSPILER

Brukte piler i forskjellige dimensjoner og lengder selges for kr. 30,- pr. stk. (uten spiss). Plastfjærer. Spinntestet og garantert rette. Ring Arve O. Vestgård tlf: 66781187.

BUER TIL SALG

Jeg har også kommet fram til at det er vanskelig å skyte med flere buer av gangen. Derfor selger jeg noen av mine buer: Martin Bengal. Camo. 29-31 max 65#. RH. Selges med Sightmaster sikte, pilekogger, piler, peepsight, stabilisator. Selges for 2800,-
Hoyt Impulse. Camo. 30 tommer, 45-60#. RH. Med komplett utstyr. Selges med koffert. Selges for 2300,-. Jennings Black Lightning. Camo 29-31 tommer. Max 65#. LH. Selges komplett med kogger, sikte og piler. Selges for 1200,-. Golden Eagle Sparrow Hawk. 25-27 tommer. Max 50#. Selges komplett med kogger, piler, sikte. Selges for 1500,-.
Jeg kan sende bilde av buene. Vidar Bjørnli, Snekkerfaret 6B, 1507 Moss. Telefon : 69258556.

CUSTOM BUER, PILER OG KNIVER

Custom langbuer og piler håndlaget i Norge. Buer i heltre, sammensatte og Bo-Tuff™ laminater. Mange valgmuligheter m.h.t. dekorering og materialer. Tollekniver og kopier av steinalderkniver, spesial kurs og guiding av turer (ta kontakt for informasjon og referanser). Kontakt: Gerd Jørgensen, Telefon/fax: 33337347.

KJEKT Å VITE OM BUEJEGEREN

Buejegeren er organ for Norges Buejeger Forbund (NBJF) - tidligere Norske Buejegeres Forening. NBJF blev startet i 1988 av personer som var aktive buejegere, men som var tvunget til å jakte i utlandet siden buejakt ikke var tillatt i Norge. Buejakt er imidlertid tillatt i hovedparten av resten av verden.

Målet for NBJF er å informere offentligheten om at pil og bue er et effektivt jaktvåpen, som avliver viltet like humant og effektivt som moderne ildvåpen - til tross for at virkningsmåten er annerledes. NBJF har vitenskapelig underlag som beviser dette. NBJF har som hovedmål og arbeider aktivt for at få legalisert buejakt som jaktform også her i Norge.

Buejegeren utkommer 2 ganger årlig. Medlemskap i Norges Buejeger Forbund, som også inkluderer bladet, koster pr. dato kr. 200,- pr. år.
Bladets trykkes i A5 format og inneholder normalt 32 sider pr. utgivelse. Bladet trykkes i sort/hvit farge. Totalt opplag pr. utgivelse er pr. dato 300 stk.
Foruten til medlemmer av NBJF sendes bladet også til Norges Jeger og Fisker Forbund, Norges Bueskytterforbund, Direktoratet for Naturforvaltning, samt et utvalg av lokale bueskytterforeninger, jeger og fisker foreninger og biblioteker over hele landet.

Redaktør er Gerd Jørgensen, Ragnhildrød, 3160 Stokke. Telefon/fax : 33337347. Alle redaksjonelle henvendelser skjer til ham. Likeledes sendes alt stoff og bidrag til bladet til samme adresse. Forbundet administreres fra formannens adresse; NBJF c/o, Vidar Bjørnli, Snekkerfaret 6B, 1507 Moss. Telefon 69258556

Stoff og bidrag til bladet bør helst skrives på data - Microsoft Word (innlegget sendes som utskrift sammen med 3 1/2" diskett med den aktuelle fil). Men også maskinskrevne og let leselige håndskrevne bidrag aksepteres. Bladet kan bruke alle typer bilder unntatt dias, såfremt de er skarpe og klare. Bilder og innlegg som ønskes retur må merkes tydelig med navn og adresse, og vedlegges frankert og adressert returkonvolut. Alle bidrag mottas med takk, men buejakt relaterte artikler prioriteres. Buejegeren kan dessverre ikke betale honorar for bidrag til bladet, men sender 3 eksemplarer av bladet til den enkelte forfatter. Deadline er henholdsvis 1. februar og 1. august.

ANNONSER

Småannonser (inntil 50 ord) for <u>privat</u> salg/bytte er gratis for medlemmer.
Annonser for arrangementer eller næringsdrivende koster pr. dato:
1/1 side: kr 300,- 1/2 side: kr 150,- Midtsider: kr 600,- Bagside: kr 300,-
Det kommer et tillegg på kr 35 pr. bilde såfremt foto ønskes brukt i annonsen.
Det gives 15 % rabatt ved gjentatt innrykk i minimum to utgaver av bladet (forskudbetales).

Original annonser leveres i følgende format (bredde x høyde):
1/1 side: 18 x 26 cm. 1/2 side: 18 x 13 cm. Bagside: 18 x 17 cm
Midtsider: to annonser med format som 1/1 side
Originaler vil blive redusert ca. 30 % i størrelse under trykking av bladet.
Trykkfargen på originalen skal og bør være sort, - ikke grå.
Deadline er henholdsvis 10. februar (nr. 1) og 10. august (nr. 2).

B

Blad i postabonnement

Returadresse: NBJF
v/ Vidar Bjørnli
Snekkerfaret 6B
1507 Moss

STOKKE TRYKK